

Nr. 393 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation søndag den 13. oktober 2019

Nøgleord: Mange er faktisk vred på det nye, man er ved at lære, fordi man er vant til at udsætte.

Godmorgen, jeg havde lige lidt tekniske problemer. Godmorgen alle sammen. Det er søndag den 13. oktober 2019, og vi skal have morgenmeditation nummer 393.

Jeg spekulerer sådan en lille smule på i dag, at hver gang vi er ved at lære noget nyt, så kan vi se på, hvad for nogle egenskaber man tager med ind i det nye, hvilken motivation, hvilken engagement man putter ind i det. Jeg ser mange gange, når folk er ved at lære noget nyt, så er det spændende i starten, så går der et lille stykke tid, så begynder de gamle mønstre at tage over igen. Det mønster man er ved at frigøre sig fra, og så begynder det nye man er ved at lære, som man så gerne vil lære, det får man modstand på, og så siger man så, jamen hvorfor fungerer det så ikke.

Så der er nogle gange, hvis en der er ved at lære på computeren og siger, jamen nu er jeg ved at lære nogle nye færdigheder, så kan det være der lige et kort stykke tid, at de færdigheder de står fuldstændig klar inde i en selv. Jeg skal bare gøre sådan og sådan og sådan. Hvis man så begynder at anvende det med det samme, så betyder det, at det nye man er ved at lære, det kommer til at sidde fast inde i en selv. Men hvis man har et mønster inde i sig selv, der hedder, man er vant til at udsætte tingene, og hvis vi ikke udfører det med det samme, så udsætter man tingene, og så opdager man lige pludselig, jamen det fungerer ikke alligevel. Jamen hvorfor fungerer det ikke, jamen det er jo fordi, man udsatte tingene.

Så går der et lille stykke tid efter, så det nye man er ved at lære, det bliver man vred på, man er faktisk vred på det nye, man er ved at lære, fordi man er vant til at udsætte. Så betyder det, man har et gammelt mønster, man udsætter tingene i, man gennemfører det ikke, og når man ikke gennemfører tingene, så kan man blive vred, irriteret eller kritisk. Det betyder, det nye man er ved at lære, det får man ikke integreret, og så kører man sine gamle mønstre igen.

Så skal vi ind og se på som børn, hvor fik vi fremgang her. Hvis vi nu igen er i fire, fem årsalderen og ser, hvis man var ved at lære noget nyt, fik man så ros for det, og hvem fik man ros af, fordi ubevidst så kommer man til at søge det gamle mønster, som det var i barndommen. Vi begynder igen og ser på, hvordan vores forældre de fungerede, at de fungerede igennem masser af positive tanker, masser af overskud til barnet, om man følte sig velkommen eller ej. Hvis man ikke følte sig velkommen, så er man jo utryk ved fremtiden, så betyder det, at fremtiden er farlig, så kan det være det mønster, man har opnået, når man er ved at lære noget nyt, er lige ved at lære det, så bestemmer det gamle mønster, man opdager det slet ikke, at det er det gamle mønster, der er ved at bestemme igen. Men det der sker i virkeligheden, det bliver så modstand på det, man er ved at lære. Så opdager man, at lige pludselig er man er blevet enorm træt, enorm træt, og det er fordi, livsenergien går tilbage til det gamle mønster, der ligger inde i en selv. Så det betyder så, at idet man går tilbage til det gamle mønster, så tror man, at man får trygheden der, men det var jo det, man var ved at frigøre sig fra.

Så ud fra de ting der, så kan man se, at der er noget, der hedder delpersonligheder, der dukker op. Der er en del af en, der vil det der, og en del der vil det andet der og noget tredje. Så kommer der krig inde i en selv, fordi der kommer forskellige interesseområder. Okay. Så begynder vi at blive lidt indre iagttagere til det, og så sige jeg kan godt se, det fungerer sådan, men nu vil jeg altså lære det nye, nu vil jeg lægge engagement ind, nu vil jeg ikke udsætte tingene, nu vil jeg gøre det med det samme. Så få glæden i at fuldføre det. Når man er begyndt på en proces så fuldfør det.

Det der også er vigtigt, det er ikke at leve i forældrenes tankemønstre. Hvordan gjorde forældrene det? Men sig jamen okay hvis man lægger den samme energi ind i, som når man er nyforelsket, så kan man alting, så overvinder vi alting. Okay. Så kan man sige, så skal man til at være forelsket igen. Man kan være forelsket i livet, man kan være forelsket i fremgangen, man kan også begynde at elske sig selv og give kærlighed til en selv. Det kan være, det er det, der er allermost brug for at give kærlighed til en selv og turde gå fremad og leve det nye liv. Men det er altid sådan en krig med, hvad man gør inde i sig selv.

Det der sker mange gange, det er jo så at sige, at nogle gange så lytter man til nogle lærer, der har rigtig mange begrænsninger, vil det så være nemmere at komme videre. Hvis nu man siger, man lytter til nogle, der har afklaret proces, vil det så ikke være nemmere og komme videre, jo selvfølgelig vil det det. Så hvis vi, vi lytter til vores sjæls bevidsthed, som er den altfavnende kærlighed, hvor der ingen begrænsning er i, så det er jo meget nemmere. Men så er man jo bare blevet tung i energien igen, så er det sværere at se den mulighed, at man måske er gået tilbage i sine gamle mønstre, i sine gamle bindinger.

Det er altid noget at tænke på her og så sige, jamen okay det er sådan set godt nok, men hvad er det nu, vi gør ved det? Det er jo, at man begynder at meditere, man mediterer på sin sjæl. Man begynder måske at sige, jeg er solenglen med alle mulige begræns, øh uendelige muligheder, jeg er en solengel med uendelige muligheder. Lige et øjeblik, jeg synes min stemme den bliver lidt hæs. Okay. Men tænk på at vi har alle muligheder tilstede, jo. Det der er vigtigt, det er at slippe fortidens mønstre, være til stede i nuet, nutiden, og så ligge energien ind i den. Lad os glæde os over hver dag vi kommer videre. Det er så der, man siger, at man prøver at være indre iagttager til sin egne processer uden at gå ind i de sårede følelser.

Man siger, okay jeg er jo grundlæggende kærlig, jeg har jo kærligheden i mig selv. Kærligheden løfter, kærligheden helbreder, kærligheden er tillid, jamen så må vi der ind igen, der hvor vi hører hjemme i kærligheden. Det som jeg kan mærke altid, det er, når man får en god healing, så får man tilført energi af nogle andre healere, hvor de arbejder med deres sjælskraft. Jamen så kommer der glæde og spontanitet tilbage igen med det samme, så er der strøm på batteriet igen, så er det lettere at indlære det nye. Det er den egenskab healing har, at den fornyer, løfter og inspirerer, og alting der var tung i vores tankesind, det ændres til lyse tanker, lyse tanker opstår igen, vi har styrken tilbage igen, mulighederne er til stede. Det mærkelige i det, det er jo, at man ikke opdager, man mister energi, hvis man er i sine begrænsninger. Men står man som indre iagttager til det, så kan man se, at man gør det, okay.

Vi mediterer i dag på, vi er solengel med ubegrænsede muligheder. Solengel, det er sjælen. Vi er nødt til at give lys og kærlighed, nødt til nej vi skal bare gøre det, give lys og kærlighed, så vi kan omdanne personlighedens mønstre, at vi kan fjerne afhængigheden til at gå ind i vores gamle begrænsninger. Vi skal tilgive os selv og tilgive andre. Det der er så dejligt at snakke om, det er hver gang, man har frigjort sig fra en begrænsning, og så dele det med den glæde der opstår her med andre. Det giver en enorm energi, frigørelsesenergien. Så lad os højne vores bevidsthed så meget, at vi kan se, der er mange, der har brug for hjælp lad os give andre mennesker lys og kærlighed og tillid. Måske noget af det vi aldrig selv fik som børn, lys, kærlighed og tillid. Vi giver både lys og kærlighed til de gamle situationer i vores eget liv, til vores forældre og til fremtiden, nutiden. Vi er lige nøjagtig det centrum, hvor vi kan forandre tingene hver eneste dag, skabe nye forandringer, skabe nye muligheder. Vi er nødt til at være overbærende overfor os selv, overfor andre. Okay.

Mærk inde i vores hjerter, der er vi fyldt op med lys og kærlighed og tillid, og nogen gange når vi skal udtrykke det, der kan der komme gammel sorg ind, en sorg hvor man måske har mistet en ting. Nogen gange mister vi noget af det, vi har rigtigt kært, for at få noget der er bedre endnu. Men det ved man jo ikke, idet vi er i processen. Når man er i processen, så ser det forfærdeligt ud, men når vi er kommet igennem, så er det nogen gange, man siger, jeg vil ikke have undværet den proces, jeg har været inde i, fordi jeg kan se forandring i mig selv ved at gå igennem den proces, måske i at slippe de gamle mønstre det gamle liv, og få et nyt liv der er bedre end det, man havde før. Så lad os elske fremgangen, lad os glæde os over det nye liv.

Lad os sende lys og kærlighed ud til verden, lys, kærlighed og tillid, bringe ny forståelse ind i dagligdagen. Okay.

Jeg vil gerne sige godmorgen til jer alle sammen. Den her proces jeg snakker om, den står vi i alle sammen, måske en gang om dagen, eller flere gange om dagen, eller mange gange i livet. Det der ligger i det er, man får en mulighed for at sejre hver eneste dag, og det giver livsglæde, kærlighed og tillid, overbærenhed. Jeg siger godmorgen til jer alle sammen, og jeg ønsker jer en velsignet dag i kærlighed, tillid og visdom. Godmorgen til jer alle sammen og hå en god søndag.